

Жертвитѣ на земетръса. Английския ученъ докторъ Даусонъ е обнародвалъ напоследъкъ една статистика, отъ която се вижда, че презъ XIX вѣкъ е имало 364 катастрофални земетръса. Най-много човѣшки жертви сж дали Италия и Япония. При всѣки катастрофаленъ земетръсъ въ Италия сж загивали срѣдно 4222 души, а въ Япония 3892. По цѣлата земя въ XIX в. сж загивали годишно отъ земетръса 14,500. Презъ XX в. станаха нѣколко необикновено катастрофални земетръси (Месина, Япония и др.), които дадоха нѣколко стотинѣ хиляди жертви. За тѣхъ д-ръ Даусонъ не говори. Неговитѣ сведения отбелязватъ само жертвитѣ презъ 19 вѣкъ.

Употрѣба на захаръта. Захаръта, която лѣкаритѣ смѣтатъ за една отъ най-потрѣбнитѣ храни, не се употрѣбява еднакво отъ всички народи. Въ Китай и Нова-Зеландия годишно на човѣкъ се пада до 2 кгр. и половина; въ Дания и Съединенитѣ държави на човѣкъ се пада годишно до 50 кгр. Изобщо, колкото климатътъ е по-топълъ, толкова по-малко захаръ се яде. Въ България на глава се пада до 5 кгр. годишно. Португалцитѣ, испанцитѣ, унгарцитѣ употрѣбаватъ по 8—12 кгр. годишно на глава; френцитѣ, белгийцитѣ и германцитѣ — отъ 20—25 кгр. на глава; англичанитѣ, канадцитѣ и шведитѣ ядатъ до 40 кгр. годишно. Въ Азия, люлката на захарната трѣстика, се яде изобщо малко захаръ. Китайцитѣ ядатъ до 2 кгр. годишно; индийцитѣ, персийцитѣ и японцитѣ отъ 9—13 кгр. Интересно е, че захаръта, която се смѣта, че дава най-много енергия на организма, се употрѣбява много малко отъ новозеландцитѣ, които изобщо сж голѣми атлети.

Най-лекото дърво. Това е балсата, която расте въ република Еквадоръ (Южна Америка). Названието е испанско и ще рече салъ; тѣй го нарекли първитѣ изследователи, които видѣли туземцитѣ на Еквадоръ да си служатъ съ дѣнеритѣ на тия дървета за строежъ на салове, съ които преминавали различни морски рѣкяви. Туземцитѣ и днесъ още употрѣбаватъ тия салове при риболовството. Балсата принадлежи къмъ малвацеитѣ, които обхващатъ голѣми дървета въ тропическитѣ страни. Тя произвежда една шушулка, пълна съ влакна, образуващи